

Antiga Audiència, diumenge 23 d'octubre de 2005

Hierro 3

Bin-Jip, Kim Ki-Duk, 2004

Amor en silenci, és a dir, amor

El silenci forçat

Novament podem veure en aquest cicle una pel·lícula del prolífic director sudcoreà Kim Ki-Duk. La temporada passada vam gaudir de *Primavera, verano, otoño, invierno... y primavera*, un film impregnat per cert esperit budista que procurava mostrar-nos l'essència de la vida i de l'ésser humà a través de la relació entre un monjo i el seu deixeble —tots dos aïllats a les muntanyes— al llarg d'un període que recorre les quatre estacions de l'existència humana (infantesa, joventut, maduresa i vellesa). Tota una oda al silenci, però que en alguns moments ens feia recordar massa al *pequeño saltamontes* de la nostra infància. Kim Ki-Duk, com ens torna a demostrar ara, té preferència per un cinema on predomina el silenci i la gestualitat, on un gest val més que mil paraules. Els diàlegs són més aviat escassos i tracten de ser significatius, deslligats de tota parafernàlia retòrica innecessària. I ho torna a aconseguir a *Hierro 3*, on manté l'atenció de l'espectador

sense necessitat de paraules. Els personatges, a causa de les seves condicions vitals, opten per un silenci voluntari o bé per un silenci forçat per les circumstàncies. Si abans es tractava de monjos, ara trobarem una història d'amor entre un jove marginat per la societat (no sabem si insociable per voluntat pròpia o a causa d'un passat que desconexem) i una dona que és ignorada i maltractada pel seu marit (malauradament, un tema molt de moda en aquests dies que corren). Un marit que sembla tenir més cura dels seus pals de golf, que no pas de la seva esposa, a qui potser confon també amb un dels seus objectes d'ús esportiu. El jove, Tae-suk, es dedica a penjar publicitat a les cases. A la nit, torna a passar pels llocs on ha posat papers i si un dels pamflets encara hi és, Tae-suk, que és un sense sostre polític i ben plantat, dedueix que no hi ha ningú a la casa i es converteix en un okupa. Però un okupa de luxe, és clar. Primer de tot, la seva tècnica per obrir portes ens fa pensar que és

un lladre o que ho ha estat. O potser només un serraller. Un cop dins de les cases, el que queda claríssim és la seva perícia com a *manetes*, ja que tot allò que troba espatllat ho arregla, com si fos aquesta la compensació per haver fet servir la casa durant unes hores. Això mostra, per part seva, una puresa de cor que sembla que a Kim Ki-Duk l'interessa remarcar una vegada i una altra (creu potser encara en la bondat humana, el nostre director?). Però l'atzar fa males passades i moltes vegades el que sembla ben fet acaba convertint-se en quelcom negatiu per als altres. Llegiu, si no, *El conde demediado* de Calvino...

Així doncs, com si d'un fantasma es tractés (o més aviat d'un follet), Tae-suk va girant de casa en casa, guardant sempre un record a través de les fotografies, fins que va a parar a la casa de la dona maltractada, Sun-hwa, tot pensant que no hi trobarà ningú. I és que realment Sun-hwa, antiga model en decadència, no sembla ser

ningú respecte al seu marit. Sorgeix llavors allò inevitable en l'encontre d'aquestes dues forces invisibles. Ningú sembla veure'ls, però ells dos es reconeixen, són ànimes bessones en el seu silenci. Començarà així la seva relació d'amor, sense cap paraula, però amb tot ja expressat per la mirada. Sun-hwa no s'ho pensa dues vegades i vol marxar amb Tae-suk, però llavors arriba el marit (de qui no direm el nom, perquè ni s'ho mereix; millor ignorar-lo, despersonalitzant-lo). Tae-suk s'amaga, i el marit torna a fer ús de la seva violència. Sense poder-ho resistir, Tae-suk es fa de sobte visible (l'amor el fa visible) i omple de cops el cos impersonal del marit, tot llençant-li un fotimer de pilotes de golf amb el ferro 3, un ferro dels menys utilitzats en aquest joc (dels més ignorats, com els mateixos personatges), però un dels que té més potència. Un cop el marit està fora de combat (de moment) tots tres fugen de la casa per viure un vida comuna en altres cases, com a okupes. Sí, i dic tres, perquè el pal de golf també marxa amb ells. A partir d'aquí tota la història es basarà en l'intent de mantenir-se junts enfront dels altres, de la societat, de les responsabilitats alienes a l'amor. I sempre en silenci. Són els altres, els qui criden. En l'amor seran els gestos, els que hi compten. És significativa, en aquest sentit, l'escena en que Sun-hwa es posa davant de Tae-suk quan aquest practica amb el ferro 3 i no li deixa finalitzar el *swing*. Ella vol fer acte de presència. No vol

tornar a ser ignorada, com ja li va passar amb el seu marit, no vol ser substituïda un altre cop per un pal de golf que pertanyia al seu marit (aquest símbol fàl·lic i prepotent, podríem dir, si fóssim psicoanalistes). Ella, el que vol és respecte, el veritable amor. Tae-suk s'ha d'adonar que no és tan important entretenir-se amb el ferro i, de fet, se n'adona de seguida, a causa d'una nova catàstrofe involuntària.

I la història continua en aquest camí tan silenciós, però ple de dificultats. De fet, suposem que els amants han de tenir unes ganes immenses de cridar. Però tranquils, tot té pinta d'acabar bé, ja que el sudcoreà ja ens ha demostrat la seva predilecció per l'esperança i per la bondat i redempció humanes. Gaudiu, doncs, d'aquest nou regal cinematogràfic vingut de l'Orient, ple de sensacions (potser ja cansen els orientals, amb tant de sensualisme!). Amb tot, sóc de l'opinió que Kim Ki-Duk no sap aguantar bé els seus films. Es precipita a l'hora de resoldre'ls, i és potser per això que és tan prolífic. Arriba un punt que els seus films estan una mica forçats, precisament com la majoria del silencis a la vida.

Fitxa tècnica

Equip tècnic

Direcció: Kim Ki-duk.
Guió: Kim Ki-duk.
Producció: Kim Ki-duk.
Fotografia: Jang Seung-baek.
Música: Slvian.
Muntatge: Kim Ki-duk.
Nacionalitat: Corea del Sud.
Direcció artística: Joo Jin-mo.
Vestuari: Koo Hea-heon.
Any: 2004
Durada: 95 min.

Equip Artístic

Lee Seung-yeon (Sun-hwa)
Jae Hee (Tae-suk)
Kwon Hyuk-ho (Min-kyu)
Joo Jin-mo (Detective Cho)
Choi Jeong-ho (Funcionari de presons)
Lee Dah-hae (Ji-eun)
Park Dong-jin (Detectiu)
Moon Sung-hyuk (Sung-hyuk)
Park Jee-ah (Jee-ah)

Filmografia

2005

The Bow
2004

Hierro 3
2004

Samaritan girl
2003

Primavera, verano, otoño, invierno... y primavera.
2002

The Coast Guard
2001

Bad Guy
2000

La isla